

پارامترهای ژنتیکی عملکرد دانه، اجزای عملکرد و ارتفاع بوته در عدس

Genetic Parameters of Seed Yield, Yield Components and Plant Height in Lentil

لیلا اکبری^۱، محمود خدامباشی امامی^۲ و سعدالله هوشمند^۲

^{۱ و ۲}- به ترتیب دانشجوی سابق کارشناسی ارشد و دانشیار، گروه اصلاح نباتات و بیوتکنولوژی،
دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهر کرد

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۰۲/۱۱ تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۷/۲۷

چکیده

اکبری، ل.^۱، خدامباشی امامی، م.^۲ و هوشمند، س.^۲. ۱۳۹۳. پارامترهای ژنتیکی عملکرد دانه، اجزای عملکرد و ارتفاع بوته در عدس. مجله بهنژادی نهال و بذر ۱-۳۰: ۵۸۴-۵۷۳.

به منظور تجزیه و تحلیل گرافیکی و برآورد پارامترهای ژنتیکی مربوط به ارتفاع بوته، عملکرد دانه و اجزای آن در عدس، شش ژنوتیپ والدینی به همراه ۳۰ نوده F_2 حاصل از تلاقی‌های دی‌آلل کامل آن‌ها (در مجموع ۲۶ ژنوتیپ) در یک طرح بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشگاه شهر کرد در سال زراعی ۹۱-۹۰ کشت شدند. از هر واحد آزمایشی برای تلاقی‌ها چهل بوته و برای والدین ده بوته به صورت تصادفی انتخاب و صفات موردنظر آن‌ها اندازه‌گیری شد. برآوردهای میانگین درجه غالیست و نتایج تجزیه و تحلیل گرافیکی نشان داد که عمل ژن برای ارتفاع بوته از نوع غالیست کامل بود. برای تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در بوته، وزن صد دانه، عملکرد دانه و تعداد دانه در غلاف از نوع غالیست نسبی بود. بیشترین میزان وراثت‌پذیری خصوصی مربوط به وزن صد دانه و تعداد دانه در بوته (۷۷٪) و کمترین میزان متعلق به ارتفاع بوته (۳۲٪) بود. نسبت ژن‌های دارای اثر مثبت و منفی ($H_2/4H_1$) در همه صفات با عدد ۰/۲۵ اختلاف داشت که نشان می‌دهد فراوانی ژن‌های مثبت و منفی در والدین به یک اندازه نبود.

واژه‌های کلیدی: عدس، تلاقی دی‌آلل، عملکرد دانه، وراثت‌پذیری، فراوانی ژن.

مقدمه

گریفینگ (Hayman, 1954) و

Griffing, 1956) ارائه کردند. در این روش با ترسیم خط رگرسیون Wr بر (کوواریانس نتاج با والد غیرمشترک بر واپریانس ردیفها) نوع غالیت ژن و نحوه پراکندگی آللها در والدین مشخص می‌شود. هم‌چنین واپریانس افزایشی (D)، واپریانس غیرافزایشی (H_1 و H_2)، کوواریانس افزایشی و غالیت (F)، وراثت پذیری عمومی ($h^2 b$) و وراثت پذیری خصوصی ($h^2 n$) نیز در این روش برآورده شود.

سینگ و سینگ

Singh and Singh, 2007) توارث عملکرد دانه و اجزای آن را در عدس از طریق روش تلاقی دی‌آلل با هشت والد مورد ارزیابی قرار دادند. نتایج حاصله نشان داد که زودرسی و وزن هزار دانه به‌طور عمده به وسیله عمل افزایشی ژن با یک مقدار خیلی کم از غالیت کنترل می‌شود. عملکرد دانه، تعداد شاخه‌های اولیه و ثانویه و وزن هزار دانه هر دو اثر افزایشی و غیرافزایشی ژن را نمایان ساختند. هم‌چنین برای روز تا گلدھی، روز تا رسیدگی و وزن هزار دانه غالیت جزئی دیده شد. اجمالی و همکاران (Ajmal *et al.*, 2007) عمل ژن و پارامترهای ژنتیکی برای عملکرد دانه در ماش را در یک طرح دی‌آلل با هشت والد مورد مطالعه قرار دادند. برآوردها نشان داد که اثر افزایشی در کنترل وزن صد دانه و طول غلاف و اثر غیرافزایشی در کنترل تعداد غلاف در بوته،

عدس مهم‌ترین محصول غذایی خانواده جبویات در سیستم‌های کشت دیم در خاور نزدیک است که به‌طور سنتی در مناطق با میزان بارندگی کم و متوسط در تناوب با جو و گندم (Khodambashi *et al.*, 2012) کشت می‌شود (Ozer and Kaya, 2010). کشورهای کانادا با ۱۳۰۶ کیلوگرم در هکتار و ایران با ۴۵۷ کیلوگرم در هکتار به ترتیب بالاترین و پایین‌ترین میانگین عملکرد دانه در واحد سطح را در عدس به خود اختصاص داده‌اند (Sabaghpour *et al.*, 2004).

در روش‌های مختلف اصلاح نباتات، انتخاب بر اساس اجزای عملکرد اهمیت زیادی دارد. هم‌چنین نوع اثر ژن، میزان وراثت‌پذیری و نحوه توزیع آلل‌های غالب و مغلوب در والدین مورد استفاده در دورگ‌گیری نقش مهمی در موفقیت برنامه‌های بهنژادی دارد (Falconer and Mackay, 1996). یکی از معمول‌ترین روش‌های برآورده پارامترهای ژنتیکی و شاخص‌های آماری طرح تلاقی‌های دی‌آلل است. هدف از تجزیه دی‌آلل شناسایی ارقام مناسب در برنامه‌های دورگ‌گیری است (Hayman, 1954). اصول و مبانی این نوع تلاقی‌ها را جینکز و هیمن (Jinks and Hayman, 1953)

گرفت. توده های F_2 همراه با والدین (دی‌آلل کامل) در یک طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی دانشکده کشاورزی دانشگاه شهر کرد با طول جغرافیائی ۵۱ درجه و ۵۰ دقیقه شرقی، عرض جغرافیائی ۲۳ درجه و ۱۹ دقیقه شمالی و ارتفاع ۲۰۶۱ متر از سطح دریا در سال زراعی ۱۳۹۰-۹۱ کاشته شدند. هر واحد آزمایشی شامل پنج ردیف کاشت به طول ۲/۵ متر و با فاصله ۳۰ سانتی متر بود و فاصله بین بوته ها روی ردیف ۱۰ سانتی متر در نظر گرفته شد. برای اجتناب از نایکنواختی احتمالی خاک ناشی از افزایش طول بلوک، چهار ردیف از واحدهای آزمایشی در مجاورت یکدیگر در بلوک هایی به ابعاد 25×8 متر قرار گرفت. کلیه عملیات زراعی مرسوم در منطقه طی مراحل کاشت و داشت انجام شد. کاشت بذرها به صورت دستی و به عمق کاشت سه سانتی متر انجام شد. مبارزه با علف های هرز در چندین مرحله به صورت دستی و آبیاری هر هفته یک بار انجام شد. از هر واحد آزمایشی برای والدین ده بوته و برای تلاقي ها چهار بوته (در مجموع ۳۷۸۰ بوته) به صورت تصادفی انتخاب و اندازه گیری صفاتی مثل ارتفاع بوته، تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف، وزن صد دانه و عملکرد دانه در بوته روی آنها به صورت جداگانه برای هر بوته انجام و سپس برای تجزیه و تحلیل آماری، میانگین گیری شد. برای تجزیه واریانس هر یک از صفات مورد بررسی نرم افزار کامپیوتروی

تعداد دانه در غلاف و عملکرد دانه در بوته دخیل است. از جمله تحقیقات دیگری که در زمینه دی‌آلل عدس انجام شده، گزارش های سینگ و سینگ (Singh and Singh, 2006)، طاهر و همکاران (Tahir *et al.*, 1995)، سینگ و سینگ (Sing and Singh, 1990) و سواراپ و همکاران (Swarup *et al.*, 1991) را می توان نام برد. نتایج حاصل از بررسی های انجام شده توسط این محققین نشان داده که هر دو اثر افزایشی و غالبیت در کنترل ژنتیکی عملکرد و اجزای آن در عدس دخالت دارند.

با توجه به این که در ایران تحقیقاتی در زمینه استفاده از دی‌آلل در برآورد پارامترهای ژنتیکی مربوط به ارتفاع بوته، عملکرد و اجزای آن در عدس انجام نشده است، این مطالعه با هدف تخمین پارامترهای ژنتیکی مربوط به عملکرد دانه و اجزای آن در چند ژنوتیپ عدس و تعیین نوع عمل ژن کنترل کننده و تجزیه و تحلیل گرافیکی صفات مورد مطالعه در نسل F_2 تلاقي دی‌آلل اجرا شد.

مواد و روش ها

مواد ژنتیکی مورد استفاده در این بررسی شش ژنوتیپ والدینی عدس به نام های Precoz، L830، L236، Flip97 فارس و ۳۰ توده F_2 حاصل از تلاقي های مستقیم و معکوس آنها (در مجموع ۳۶ ژنوتیپ) بود که والدهای خارجی از انسیتو تحقیقات کشاورزی هندستان در اختیار قرار

(Singh and Singh, 2007)، اجمل و همکاران (Ajmal *et al.*, 2007) و همتی و همکاران (Hemmati *et al.*, 2010) نیز برای وزن صد دانه غالیت نسبی گزارش شده ولی نتایج به دست آمده توسط دیگر محققین برای تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و عملکرد دانه متناقض بود به طوری که اجمل و همکاران (Ajmal *et al.*, 2007) برای این صفات غالیت نسبی و سینگ و سینگ (Singh and Singh, 2007) فوق غالیت گزارش کرده‌اند. پراکنش والدها در طول خط رگرسیون برای صفات تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و عملکرد دانه نشان داد که ژنتیپ Flip97 نزدیک‌ترین والد و ژنتیپ محلی فارس دورترین والد به مبدأ مختصات بود، بنابراین این دو والد به ترتیب دارای حداکثر ژن‌های غالب و مغلوب هستند و فراوانی ژن‌های غالب و مغلوب برای والدینی که در میانه قرار گرفتند نیز برابر است. در حالی که برای صفات وزن صد دانه و تعداد دانه در غلاف، والد محلی فارس نزدیک‌ترین والد و والد دورترین والد به مرکز مختصات بود.

برای صفت ارتفاع بوته نیز والد L236 دارای Precoz دارای حداکثر ژن‌های غالب و والد Precuz دارای حداکثر ژن‌های مغلوب بودند. نسبت ژن‌های دارای اثر مثبت و منفی ($H_2/4H_1$) در همه صفات مورد بررسی کمتر از عدد ۰/۲۵ بود (جدول ۲) که نشان می‌دهد فراوانی آلل‌های غالب و مغلوب در کلیه لوکوس‌ها برابر نبود.

SAS 9.0 و جهت انجام تجزیه دی‌آلل نرم افزار Dial98 1.3 مورد استفاده قرار گرفت.

نتایج و بحث

بر اساس نتایج حاصل از تجزیه واریانس (جدول ۱) برای همه صفات بین ژنوتیپ‌ها اختلاف معنی‌دار در سطح احتمال یک درصد وجود داشت که نشان دهنده مناسب بودن تنوع ژنوتیپ‌ها برای بررسی ژنتیکی صفات بود، بنابراین تجزیه گرافیکی هیمن برای صفات انجام شد که با توجه به شکل‌های ۱A و ۱F به ترتیب برای صفات ارتفاع بوته و عملکرد دانه در بوته خط رگرسیون از مرکز مختصات عبور کرد که نشان می‌دهد این دو صفت تحت تأثیر عمل غالیت کامل ژن‌ها هستند. شکل‌های ۱B، ۱C و ۱D نیز نشان می‌دهند که به ترتیب برای صفات تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در بوته، تعداد دانه در غلاف و وزن صد دانه خط رگرسیون محور Wr، را در بالای مرکز مختصات و یا قسمت مثبت آن قطع کرده است که نشان می‌دهد این صفات تحت تأثیر غالیت نسبی ژن‌ها هستند. در رابطه با وزن صد دانه (شکل E) قرار گرفتن نقاط مربوط به والدهای ۴ و ۵ (به ترتیب L830 و محلی کرمانشاه) در خارج از سهمی بیانگر نقش اپیستازی در بروز این صفت بود. میانگین درجه غالیت $(H_1/D)^{1/2}$ (جدول ۲) به دست آمده برای این صفات نیز مؤید همین مطلب بود (جدول ۲). در مطالعات انجام شده توسط سینگ و سینگ

جدول ۱- تجزیه واریانس صفات مختلف در تلاقي های دایآل کامل شش ژنوتیپ عدس

Table 1. Analysis of variance for different traits in complete diallel crosses of six lentil genotypes

S.O.V.	منابع تغییرات	آزادی df.	درجه آزادی		MS میانگین مربعات				وزن صد دانه	عملکرد دانه در بوته
			ارتفاع بوته	تعداد غلاف در بوته	تعداد دانه در بوته	تعداد دانه در غلاف	100 seeds weight	Seed yield per plant		
Block	بلوک	2	3.58 ^{ns}	468.06 ^{ns}	2803.81*	0.053*	0.015 ^{ns}	2.20*		
Genotype	ژنوتیپ	35	14.90**	4971.23**	11788.03**	0.066**	2.215**	8.26**		
Error	خطا	70	2.01	487.42	840.87	0.013	0.100	0.69		
C.V. (%)	درصد ضریب تغییرات		6.33	17.50	17.01	8.77	10.63	17.45		

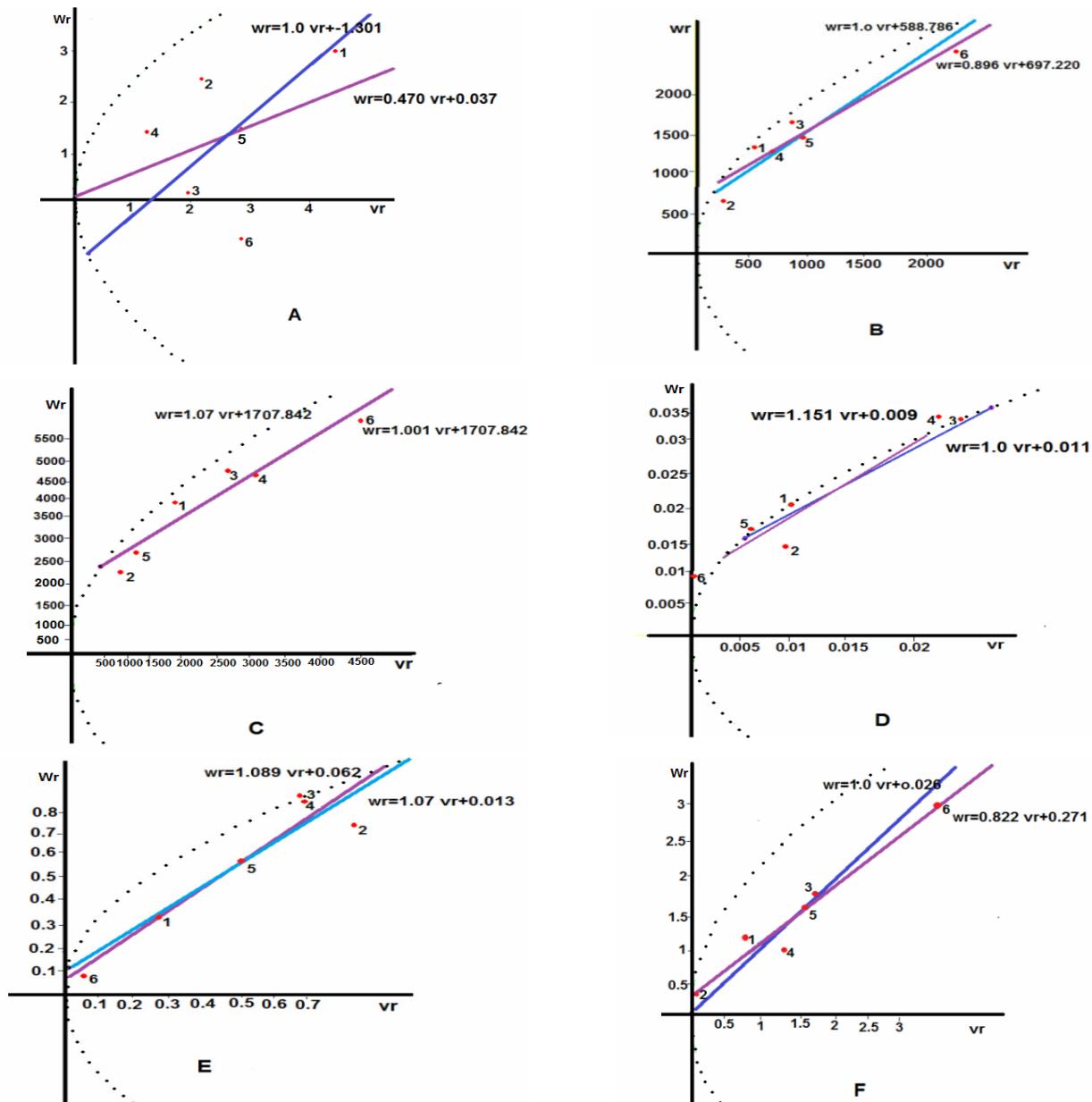
. ns, * و ** : به ترتیب غیر معنی دار و معنی دار در سطح احتمال ۰/۱ و ۰/۵٪.

ns, * and ** : Not-significant, significant at 5% and 1% probability levels, respectively.

جدول ۲- برآورد پارامترهای ژنتیکی صفات در ژنوتیپ‌های عدس به روش جینکز و هیمن

Table 2. Estimates of genetic parameters in lentil genotypes using Jinks and Hayman method

پارامترهای ژنتیکی Genetics parameters	ارتفاع بوته Plant height	تعداد غلاف در بوته Pod per plant	تعداد دانه در بوته Seed per plant	تعداد دانه در غلاف Seed per pod	وزن صد دانه 100 seed weight	عملکرد دانه در بوته Seed yield per plant
D	5.54	3751.38	10343.53	0.051	1.12	4.83
H ₁	10.74	1396.24	3500.72	0.008	0.71	4.72
H ₂	7.63	989.54	2334.20	0.007	0.58	3.07
F	6.18	1824.82	5404.84	0.016	0.02	4.04
h ²	0.47	693.26	2561.51	0.0003	0.000016	0.88
(1/4(H ₁ /D)) ^{1/2}	0.69	0.30	0.29	0.195	0.3980	0.49
H ₂ /4H ₁	0.17	0.17	0.16	0.21	0.2042	0.16
4h ² /H ₂	0.24	2.80	4.38	0.20	0.00011	1.15
((4DH ₁) ^{1/2} +F)/(4DH ₁) ^{1/2} -F)	2.33	2.32	2.63	2.33	1.022	2.47
H ₁ -H ₂	3.11	406.70	1166.52	0.001	0.13	1.65
h ² _b	0.82	0.89	0.92	0.81	0.95	0.89
h ² _n	0.32	0.74	0.77	0.73	0.77	0.54
Correlation coefficient between (Wr+Vr) and Yr	-0.66	0.93	0.92	0.58	0.009	0.81

شکل ۱- خط رگرسیون Wr روی Vr برای ارتفاع بوته (A)، تعداد غلاف در بوته (B)، تعداد دانه در بوته (C)، تعداد دانه در غلاف (D)، وزن صددانه (E) و عملکرد دانه در بوته (F) در ژنوتیپ‌های عدس

Fig. 1. The Wr/Vr regression line for plant height (A), pod per plant (B), seed per plant (C), seed per pod (D), 100 seed weight (E) and seed yield per plant (F) in lentil genotypes

Genotypes 1: Precoz; 2: Flip 97; 3: L236; 4: L830; 5: Kermanshah; 6: Fars

دارد. مثبت بودن تفاوت بین اجزا غالیت (H₁-H₂) برای این صفات (جدول ۲) نیز دلالت

این نتیجه با نتایج گزارش شده توسط سینگ و سینگ (Singh and Singh, 2007) مطابقت

می‌توان از آن برای پیش‌بینی واکنش نسبت به انتخاب استفاده کرد. بیشترین میزان وراثت پذیری خصوصی مربوط به وزن صد دانه و تعداد دانه در بوته (۷۷٪) و کمترین میزان متعلق به ارتفاع بوته (۳۲٪) بود. بیسر و ساکار (Bicer and Sakar, 2010) نیز گزارش داده‌اند که پایین‌ترین میزان وراثت پذیری در بین صفات مورد بررسی آن‌ها به ارتفاع بوته (۱۶٪) و بیشترین میزان وراثت پذیری مربوط به وزن صد دانه (۹۸٪) بود و میزان وراثت پذیری تعداد دانه در بوته را ۷۰٪ برآورد کردند. میزان بالای وراثت پذیری (بیشتر از ۳۰٪) برای وزن هزار دانه و تعداد دانه در غلاف و میزان پایین آن (کمتر از ۳۰٪) برای ارتفاع بوته توسط سینگ و سینگ (Singh and Singh, 2007) نیز گزارش شده است. بالا بودن وراثت پذیری خصوصی و عمومی برای صفات تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف، وزن صد دانه، عملکرد دانه و تعداد دانه در غلاف (جدول ۲) نشان دهنده اهمیت توأم اثر افزایشی و غیرافزایشی است.

تجزیه ژنتیکی به روش هیمن نیز نتایج مشابهی را نشان داد (جدول ۳)

اجمل و همکاران (Ajmal et al., 2007) اثر غیرافزایشی را بیشتر در کنترل صفاتی مانند تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در غلاف و عملکرد دانه در بوته دخیل دانستند، در حالی که سینگ و سینگ (Singh and Singh, 2007) گزارش دادند که عملکرد دانه و وزن هزار دانه هم اثر افزایشی و هم اثر غیرافزایشی ژن دارند

بر همین مطلب داشت. علامت مثبت F برای همه صفات در جدول ۲ نیز نشان دهنده این موضوع بود که فراوانی آلل‌های غالب بیشتر از آلل‌های مغلوب بود و به عبارت دیگر مؤید همان مطلب است که فراوانی آلل‌های غالب و مغلوب در کلیه لوکوس‌ها به یک اندازه نیست. در مطالعه سواراپ و همکاران (Swarup et al., 1991) توزیع مقارن برای اثر مثبت و منفی ژن‌ها برای تعداد غلاف در بوته، تعداد دانه در بوته، عملکرد دانه و وزن صد دانه مشاهده شد. اثر مثبت و منفی ژن‌ها در والدین برای ارتفاع بوته و تعداد دانه در غلاف به طور نامتقارن توزیع شدند. در حالی که اجمل و همکاران (Ajmal et al., 2007) گزارش دادند که لاین‌های والدینی تعداد مساوی از ژن‌های مغلوب و غالب را برای همه ویژگی‌ها به غیر از وزن صد دانه را شامل می‌شوند.

نتایج به دست آمده از این تحقیق برای تعداد نامساوی از ژن‌های مغلوب و غالب وزن صد دانه مطابق نتیجه اجمل و همکاران (Ajmal et al., 2007) و توزیع نامتقارن اثر مثبت و منفی ژن‌ها برای ارتفاع بوته، تعداد دانه در غلاف موافق با نتایج گزارش شده توسط سواراپ و همکاران (Swarup et al., 1991) است. میزان بالای وراثت پذیری خصوصی درباره همه صفات به غیر از ارتفاع بوته مشاهده شد (جدول ۲). بالا بودن وراثت پذیری خصوصی نشان‌دهنده این است که پیشرفت ژنتیکی برای این صفات امکان‌پذیر است و

جدول ۳- تجزیه هیمن برای صفات مختلف در تلاقي دیآلل کامل شش ژنوتیپ عدس
Table 3. Hayman analysis for different traits in complete diallel crosses of six lentil genotypes

		میانگین مربعات MS							
منابع تغییرات		درجه آزادی df.	ارتفاع بوته Plant height	تعداد غلاف در بوته Pod per plant	تعداد دانه در بوته Seed per plant	تعداد دانه در غلاف Seed per pod	وزن صددانه 100 seeds weight	عملکرد دانه در بوته Seed yield per plant	
S.O.V.									
Block	تکرار	2	3.59	468.07	2804.06*	0.05*	0.02 ^{ns}	2.21*	
a		5	24.53**	21567.97**	55928.10**	0.34**	11.22**	22.69**	
b		15	13.42**	1958.19**	4318.78**	0.02	0.98**	5.29**	
b ₁		1	2.60	3745.92	13832.23**	0.00	0.00	4.84*	
b ₂		5	16.18**	2358.17**	6160.30**	0.02	0.69**	8.17**	
b ₃		9	13.09**	1537.35	2238.67*	0.03*	1.24	3.74**	
c		5	23.10**	4052.39**	6227.07**	0.02	0.62**	9.52**	
d		10	8.24**	1651.86**	3702.42**	0.02	0.37**	4.88**	
Error	خطا	70	2.01	487.43	840.87	0.01	0.10	0.69	
Total	کل	107							

* و ** : به ترتیب معنی دار در سطح احتمال ۵٪ و ۱٪.

* and ** : Significant at 5% and 1% probability levels, respectively.

در بوته معنی دار نشده‌اند. بنابراین در مورد صفت تعداد دانه در غلاف و سایر صفاتی که برای آن‌ها فقط شاخص a معنی دار شده اثر افزایش ژن از اهمیت بیشتری برخوردار است. شاخص b₁ (اثر هتروزیس) برای صفات تعداد دانه در بوته در سطح یک درصد و عملکرد دانه در بوته در سطح پنج درصد و شاخص b₂ (ترکیب پذیری خصوصی) برای تمام صفات به غیر از تعداد دانه در غلاف معنی دار شد. شاخص b₃ (باقیمانده غالیت) نیز برای بیشتر صفات در سطح احتمال یک درصد و برای تعداد دانه در بوته و تعداد دانه در غلاف در سطح احتمال پنج درصد معنی دار شد (جدول ۳). معنی دار بودن شاخص c (جدول ۳) برای همه صفات مورد مطالعه به غیر از تعداد دانه در غلاف نشان‌دهنده وجود اثر مادری در کلیه صفات به جز صفت مذکور است و معنی دار شدن شاخص d برای تمامی صفات به جز تعداد دانه در غلاف دلالت بر وجود اثر تلاقی‌های معکوس دارد (جدول ۳).

که این با نتایج به دست آمده از تحقیق حاضر هم‌خوانی دارد. منفی بودن علامت جبری ضریب همبستگی (Wr+Vr) و Yr برای صفت ارتفاع بوته به این معناست که آلل‌های غالب در افزایش این صفت مؤثرند و علامت مثبت ضریب همبستگی (Wr+Vr) و Yr برای بقیه صفات حاکی از این است که آلل‌های مغلوب در افزایش این صفات مؤثرند.

در تجزیه هیمن (جدول ۳) شاخص a که نشان‌دهنده اثر افزایش ژن است در مورد همه صفات معنی دار شده و شاخص b که نشان‌گر اثر غالیت ژن است در مورد همه صفات به غیر از تعداد دانه در غلاف معنی دار بود، که نتایج گزارش شده توسط کرمی (Karami, 2011) را تأیید می‌کند. اما در تحقیقات انجام شده توسط دیگر محققین (Malhotra and Singh, 1989; Bicer and Sakar, 2010; Singh *et al.*, 1992) شاخص‌های a و b به طور هم‌زمان برای صفات ارتفاع بوته و وزن صد دانه معنی دار شده، ولی برای صفات تعداد غلاف در بوته و تعداد دانه

References

- Ajmal, S. U., Zubair, M., and Anwar, M. 2007.** Genetic implication of yield and its components in mung bean (*Vigna Radiata* L.). *Pakistan Journal of Botany* 39(4): 1229-1236.
- Bicer, B., and Sakar, D. 2010.** Heritability of yield and its components in lentil (*Lens culinaris* Medic). *Bulgarian Journal of Agricultural Science* 16(1): 30-35.
- Falconer, D. S., and Mackay, T.F.C. 1996.** Introduction to Quantitative Genetics. Longman, London, UK.

- Griffing, B. 1956.** Concept of general and specific combining ability in relation to diallel crossing system. Australian Journal of Biological Sciences 9: 463-493.
- Hayman, B. I. 1954.** Theory and analysis of diallel crosses. Genetics 39: 789-809.
- Hemmati, I., Sabbaghpoor, H., Taeb, M., and Choukan, R. 2010.** Study on genetic parameters for different agronomic traits in chickpea (*Cicer arietinum* L.) genotypes using diallel analysis. Seed and Plant Improvement Journal 26(1): 205-218 (in Persian).
- Jinks, J. L., and Hayman, B. I. 1953.** The analysis of diallel crosses. Maize Genetics Cooperative Newsletter 27(1): 48-54.
- Karami, E. 2011.** Genetic analysis of some agronomic characters in chickpea (*Cicer arietinum* L.). African Journal of Agricultural Research 6(6): 1349-1358.
- Khodambashi, M., Bitaraf, N., and Houshmand, S. 2012.** Generation mean analysis for grain yield and its related traits in lentil. Journal of Agricultural Science and Technology (JAST) 14: 609-616.
- Malhotra, R.S., and Singh, K.B.** (1989). Detection of epistasis in chickpea (*Cicer arietinum* L.). Euphytica 40: 169-172.
- Ozer, M. S., and Kaya, F. 2010.** Physical, chemical and physicochemical properties of some lentil varieties grown in Turkey. Journal of Food, Agriculture and Environment 8: 610-613.
- Sabaghpoor, S. H., Safikhani, M., Sarker, A., Ghaffari, A., and Ketata, H. 2004.** Present status and future prospects of lentil cultivation in Iran. Proceedings of the 5th European Conference on Grain Legumes, 7- 11 June, Dijon, France, Page 146.
- Singh, I. P., and Singh, J. D. 2006.** Heterosis in relation to gene action for seed yield and its components in lentil. Legume Research 29(1): 61-64.
- Singh, I. P., and Singh, J. D. 2007.** Genetics of yield and its components in lentil (*Lens culinaris* Medic). National Journal of Plant Improvement 9(1): 29-31.
- Singh, J. P., and Singh, I. S. 1990.** Combining ability analysis for certain quantitative traits in lentil (*Lens culinaris* Medic). Crop Improvement 17(2): 161-165.
- Singh, O., Gowda, C. L. L., Sethi, S. C., Dasgupta, T., and Smithson, J. B. 1992.** Genetic analysis of agronomic characters in chickpea (*Cicer arietinum* L.). I. Estimates of genetic variances from diallel mating designs. Theoretical and Applied Genetics 83: 956-962.

Swarup, I., Goswami, H. K., and Lal, M. S. 1991. Genetic analysis of yield and its contributing characters in lentil. *Lens* 18: 7-11.

Tahir, M., Ghafoor, A., and Zubair, M. 1995. Genetics of seed weight in lentil (*Lens culinaris* Medic). *Pakistan Journal of Botany* 27(2): 435-439.

